

POSTANOWIENIE

Dnia 17 października 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **A.B.**

skazanego z art. 280 § 2 k.k.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 17 października 2024 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

nie uwzględnić wniosku.

Zgodnie z art. 9 k.k.w. postępowanie wykonawcze wszczynane jest bezzwłocznie, gdy orzeczenie stanie się wykonalne, co w wypadku wyroków następuje z chwilą ich uprawomocnienia. Sąd Najwyższy może, w razie wniesienia kasacji, od tej zasady wyjątkowo odstąpić i wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia. Warunkiem jest jednak zaistnienie szczególnych okoliczności, które powodują, że prowadzenie postępowania wykonawczego w danej sprawie pociągnęłoby za sobą dla skazanego dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki. Jednocześnie, w kasacji powinna zostać przedstawiona argumentacja wskazująca na wysoki stopień prawdopodobieństwa, że zawarte w niej zarzuty zostaną uwzględnione.

Obrońca skazanego A.B. nie wykazała wystąpienia w niniejszej sprawie takich okoliczności. Prawdopodobieństwo uwzględnienia podniesionych w kasacji

zarzutów naruszenia przepisów prawa procesowego nie jest więc – przy konfrontacji tych zarzutów z dowodami wskazującymi na sprawstwo i winę skazanego – ponadprzeciętnie wysokie.

Sąd Najwyższy dostrzega natomiast możliwość ewentualnego uchylenia zaskarżonego orzeczenia w konsekwencji uznania, że w sprawie wystąpiła bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w postaci nienależytej obsady Sądu I instancji. Gdyby nawet doszło do wydania takiego orzeczenia po przeprowadzeniu rozprawy kasacyjnej, to Sąd Najwyższy, uchylając zaskarżony wyrok wyłącznie z powodów formalno-procesowych oraz mając na uwadze rozmiar i rodzaj orzeczonej względem A.B. kary, stałby przed koniecznością rozważenia zastosowania wobec niego izolacyjnego środka zapobiegawczego (art. 538 § 2 k.p.k. w zw. z art. 249 § 1 k.p.k. w zw. z art. 258 § 2 k.p.k.).

W tych okolicznościach skorzystanie w tej sprawie z instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia nie znajduje na tym etapie uzasadnienia. Nie dochodzi bowiem do ziszczenia przesłanki wystąpienia w stosunku do skazanego niebezpieczeństwa zbyt poważnych i w zasadzie nieodwracalnych następstw wykonania kary przed rozpoznaniem kasacji.

Z powyższych względów, Sąd Najwyższy nie znalazł podstaw do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia i dlatego orzekł jak na wstępie

WB.

[ał]